Meilt, armas Jummal, pöra ſa
Keik willet ſuſſed: anna ka,
Meil terwiſt, ja meid awwita,
Et töeka leiba ſöme:
Et ikka ſanna kuuleme,
Head teeme, kurja pölgame,
Siin ikka röömſaſt ellame,
Ja wiimaks önſaks ſaame!

Talkuſſe Laul.

Jeſand Jummal, önnistaja,
Keige wigga löppetaja!
Tännades ſind üllendame,
Sinno helduſt önnistame.

Sinna meie hädda näggid,
Armuſt meile abbi teggid,
Häddas meile helduſt naitſid.
Rohke römoka meid täitſid:

Witſja wäljal ſiggitaſid,
Meie waewa önnistaſid,
Wankrid wingoſid, kui kandſid,
Rikkuſt, mis meil pöllud andſid.

Oh et meid römuſtades
Sinno armo mällestades
Sinno ſanna kuuleſſime,
Laiskuſt ikka wihkakſime!

Helduſt meile Jummal naitis,
Armo meie peäle heitis;
Nenda peame end näitma,
Waeste peäle armo heitma.

Jummalad ſe hästi tännab,
Kes ta armo meeles kannab:
Kes ka heal meelet jaggab,
Rikkuſeſt mis Jummal jaggab.

Moiſtlik Emma.

Marril olli paljo lapſi; agga temma